

SAMMENHÆNG I PLANER FOR BORGERE

Når kommunerne skal hjælpe borgerne med sociale indsatser, skal der laves handleplaner. Hvis borgere har behov for hjælp på mere end ét område, kan der være en del udfordringer for kommuner, der gerne vil tilbyde borgerne en sammenhængende indsats på trods af kravet om flere handleplaner. Aftalen om kommunernes økonomi for 2018 lægger op til, at der skal ses på lovgivningen om de mange planer.

Det var en del af aftalen om kommunernes økonomi for 2017, at der skulle laves en analyse af mulighederne for at sammen-tænke de handleplaner, som kommunerne udarbejder for borgere efter lovgivningen på bl.a. social- og beskæftigelsesområdet.

Deloitte's rapport "Analyse af mulighederne for sammentænkning af planer", der udkom i maj 2017, giver bud på forskellige løsningsmodeller, som spænder fra øget koordination forvaltningerne imellem til én integreret indsats via én fælles plan for en borger med flere indsatser og forløb, der administreres af forskellige forvaltninger.

Fælles for løsningsmodellerne er dog, at lovgivningen sætter grænser for mulighederne for at dele oplysninger på tværs af kommunens forvaltninger. Det opleves også som en barriere for de initiativer, som flere kommuner har iværksat for at skabe bedre sammenhæng for borgere med flere planer hos kommunen.

Holder vi os blot til det sociale område, indeholder både persondataloven (som fra 25. maj 2018 afløses af databeskyttelsesforordningen og en ny dansk databeskyttelseslov), forvaltningsloven og serviceloven regler, som

regulerer mulighederne for at dele oplysninger både mellem kommunens forvaltninger og inden for den enkelte forvaltning. Der er med andre ord flere forskellige regelsæt, som kan have betydning for adgangen til at dele oplysninger alt efter den konkrete situation. Det er af samme grund kompliceret at oprette systemer eller sagsgange, som skal understøtte de sammenhængende indsatser.

I aftalen om kommunernes økonomi for 2018 er det nu konstateret, at lovgivningsmæssige barrierer for viden- og datadeling på tværs af forvaltningerne til sagsbehandlingsformål svækker mulighederne for en klar dialog med borgeren og dermed også mulighederne for samordning af indsatserne.

Økonomaftalen lægger op til, at de forskellige handleplaner med fordel kan reduceres til én samlet plan for at skabe mere sammenhængende forløb for borgeren og en mere effektiv ressourceudnyttelse.

I erkendelse af, at det forudsætter, at man ser på lovgivningen, er det en del af aftalen, at der er behov for "bedre tværgående dataunderstøttelse for at sikre bedre sammenhæng på tværs af forskellige forvaltninger for den enkelte

borger. Regeringen vil i efteråret 2017 søge Folketingets opbakning til at etablere hjemmelsgrundlaget for én samlet plan og for at dele data mellem forvaltninger til sagsbehandling."

Fokus er indtil videre på at forbedre sammenhængen i den del af arbejdet med handleplaner, der består i sagsbehandlingen i de kommunale forvaltninger, f.eks. fastsættelse af indsatsmål og opfølgning. En anden – men vel nok så vigtig – del af arbejdet med handleplaner ligger hos det, som ofte kaldes "udførerdel"; dvs. hos opholdssteder, døgninstitutioner mv., som udfører faktisk forvaltningsvirksomhed. Vores erfaring med området viser, at der er behov for også at indtænke udførerdel i arbejdet med sammentænkning af planer ■

Anne Sophie K. Vilsbøll
Advokat, partner
akv@horten.dk

Lisbet Vedel Thomsen
Senioradvokat
lvt@horten.dk